אנשים

עניבות בכיס הביטנה

משך כל מערכת־הבחירות בבאר־שבע היה תלוי על הצד הפנימי של דלת בית משפחת נאווי כרוז־בחירות שקרא: „**אליהו נאווי** לראשות העיר — הצבע א׳." על הכרוז נכתב, בכתב־יד אימהי: „נצביע א׳ אם נקבל ארטיק יום־יום, נקבל פיסטוק שאמי אחת לשבוע, נקבל ארוחת בוקר בשבת במיטה, במיסגרת הפעולה לטיהור העיר תנקה את הגרז׳, אתה מתייצב בבית יום־יום בשעה 2." חתמו: **ברוריה נאווי** ושלוש בנות הזוג ● תושבי אשדוד, המכירים את עורך־הדין **שלמה כהן־צידון** כבעל משרד בעיר, הופתעו לראותו מסריט את נופי אשדוד. הסתבר שעשה זאת למען משקיע אמריקאי, שהקים חברת השקעות ורצה להראות למשפחתו היכן הוא משקיע את כספו. ● ועוד על אשדוד: אחרי שמא״י הטילה על עורך־דין לחפש תיקים משפטיים נגד ראש הרשימה הספרדית, **רוברט חיים**, גילה עורך־דין זה כי לחיים תיק משפטי על אי־תשלום שטרות. תגובת חיים: „זה דווקא את של כבוד, שראש עיר עני כל־כך, שקשה לו לפרוע שטרות והוא נאלץ לשלם אותם בתשלומים חודשיים קטנים." ● ראש עירית חיפה, **אבא חושי**, שכח כנראה שפיראוס אינה חיפה, בה הוא מסתובב ברחובות ומחפש את מנקי הרחובות ב־5 לפנות בוקר. בעברו בפיראוס בדרכו לוונציה, שם עומד להופיע התיאטרון העירוני של חיפה, שיגר חושי הודעה לנציגיה הרישמיים של ישראל ביוון, כי יגיע לפיראוס ב־5 בבוקר. הדיפלומטים הישראלים, המתגוררים עתה באתונה ולא בפיראוס, העדיפו להמשיך לישון ● אשת ראש־הממשלה לשעבר, **פולה בן־גוריון**, גילתה לאחרונה את הטכסיס בו נוקט בעלה כדי להשתמט מלענוד עניבות על חולצותיו. אחרי כל טקס בו הוא נאלץ לענוד עניבה, הוא מסיר אותה ומחביאה בתוך הביטנה הכפולה של כיסו. כך הוא מעלים את כל עניבותיו, יכול תמיד לטעון: „אין לי עניבות." לדבריה של פולה, היא למדה בינתיים את מקומות הסתר בהם מחביא בעלה את עניבותיו, מכריחה אותו לחפש אחריהן.

★ ★ ★

גלימה תימנית לרקדן

המשוררת והעתונאית **שולמית** (ירושלים דורסנית) **הר־אבן**, המתגוררת עתה בפאריס, רותקה לאחרונה למיטתה לתקופה ממושכת בשל פגיעה בחוט השדרה שלה. שלושה ממעריציה של המשוררת, ששמעו על כך, היו כדורגלני הפועל פתח־תקווה, שסיירו לאחרונה באירופה. השלושה, בראשותו של קפטן נבחרת ישראל **נחום סטלמך**, ביקרו אצל שולה, העניקו לה גביע מוזהב, לשיפור המוראל ● עתונאי ישראלי אחר העוקר לפאריס הוא כתבו הצבאי הצעיר (29) של מעריב, **אורי דן**. אורי, שקיבל מינוי כסופר מעריב בפאריס, החליט לא להסתכן במה שמציעה עיר האורות, נשא ערב נסיעתו את החיילת הצעירה (19), הבלונדית והגבוהה **ורדה מתן** לאשה. במקומו של אורי יהיה מעתה סופרו הצבאי של מעריב סגן־הצנחנים לשעבר, **אלי לנדאו** ● עתונאית אחרת של מעריב, שחזרה לאחרונה מחוץ־לארץ, הסתבכה דווקא בצרות. היה זה אחרי שנודע בישראל כי משלחת נשים יצאה לגרמניה בהזמנת מועצת־אירגוני־הנשים של האמבורג. מעריב היה אחד העתונים שיצא בחריפות נגד צאתה של המשלחת הישראלית לגרמניה ועורך העתון, **אריה דיסנצ׳יק**, אף הקדיש לנושא מאמר ראשי חריף ותקיף. רק אחר־כך הסתבר לדיסנצ׳יק כי בין חברות המשלחת נמנתה גם חברת מערכת מעריב, **תמר אבידר**, שהופיעה בגרמניה בין השאר גם כנציגת העתון. כאשר חזרה תמר לארץ, זעמו עורכי מעריב על הביזיון שנגרם לעתונם, החליטו לפטרה. לבסוף הושארה תמר בעבודה, אחרי שכתבה מכתב

ברוריה ואליהו נאווי בביתם
ארטיק אחד ליום

התנצלות. רשימותיה מתפרסמות בינתיים ללא חתימה ● הרקדן הרוסי הנודע **רודולף נורייב**, שביקר בישראל עם להקת הבאלט המלכותי הבריטי, גרם לגל של התרגשות בין בנות הארץ, שהרבה מהן ניסו לקשור עימו קשרים. לאכזבתן התברר להן שנורייב אינו מעוניין ביותר בנשים. לעומת זאת התרועע נורייב בקביעות עם ידידתו מביקורו הקודם בארץ, לפני שנתיים, החיפאית שחורת השיער **נעמי אדווה**. השניים בילו בחוף הים, הופיעו במרכזי הבוהימה הישראלית ● בין השאר ביקר נורייב גם במועדון הלילה שבעכו חומות עכו. הוא התפעל שם מהופעתו של הרקדן התימני **יואל ג׳מיל**, ובסוף הערב ניגש אליו, הביע את הערכתו וגילה התעניינות בגלימה התימנית בה הופיע יואל. כשרמז ליואל על־ידי ידידיו כי אם יתן את גלימתו לנורייב, ייראה הדבר כמחווה נאה, סירב יואל להיפרד מן הגלימה. לבסוף העניק אותה לנורייב ולא נשאר מקופח. נורייב החזיר לו מתנה — את נעלי המחול שלו ● עיקול הוטל בשבוע שעבר על רכושה של התאחדות הסוחרים בתל־אביב, בשל חוב של 23 אלף ל״י שההתאחדות חייבת לאוצר. בין השאר עוקל גם השטיח שבחדרו של מזכיר ההתאחדות, **דויד שיפמן**. שיפמן הוציא מיד אלף לירות במזומן, הסדיר את היתרה, והשטיח הוחזר לחדרו.

★ ★ ★

מודעת התנצלות בעתונים

אלה המצפים במתיחות לשמוע על מסע הכיבושים באירופה המערבית של נער הזוהר המבוגר, **אייבי נתן**, בעל מזללת קליפורניה, מפיו עצמו, יצטרכו להמתין כנראה עוד שנתיים. אייבי, שיצא למסע של מספר שבועות, מצא, כנראה, כי לא יוכל למצות את כל העולם בזמן קצר כזה, החליט לערוך סיור מסביב לעולם, לחזור לישראל רק בעוד שנתיים. אחרי שביקר בלנינגראד שבברית־המועצות, החליט שתפס את הפרינציפ של המדינה, ויתר על המשך מסעו בארץ זו. הוא נמצא עתה בדרכו לארצות־הברית, על סיפון האוניה המלכה אליזבט, דרך המזרח הרחוק. כמו בכל מקום, טוען אייבי, הצליח אפילו בלנינגראד להשאיר לבבות שבורים של נערות ● הזמרת **יפה ירקוני**, שחזרה בשבוע שעבר לישראל יחד עם בעלה, **שייקה ירקוני**, לא הספיקה עדיין להתאקלם מחדש במדינה וכבר החלה במסע של ביקורת על מרבית הזמרות הישראליות המופיעות בארצות־הברית. לפי מה שמספרת יפה, מתות כולן מקינאה על הצלחתה, ואילו הצלחתן שלהן נובעת רק מן העובדה שהן מתפארות בכך ששירתו כחיילות בצה״ל ● אם כבר עוסקים בזמרים ישראליים המצליחים בחו״ל, אי־אפשר להתעלם מהמין החזק שבייצוא זה. הישגים לא מבוטלים השיג לאחרונה זמר האופרה הישראלית לשעבר, **רפי פולני**, שזכה במילגת לימודים מטעם קרן נורמן, ושוהה זה שנה וחצי במילאנו. לאחרונה השתתף רפי בתחרות בינלאומית בשם קולות ורדי, שנערכה בבוסטו, עיר הולדתו של המלחין הגדול. בתחרות, בה השתתפו 160 זמרים מכל רחבי העולם, הגיע רפי עד לשלב השלישי, נכלל בין 16 הזמרים המצטיינים בתחרות ● השחקן **חיים טופול** יוצא השבוע לפאריס, שם יפגש עם **אפרים קישון**. כעבור זמן קצר יצטרף אליהם גם במאי הקולנוע הישראלי **מנחם גולן**, אחרי שיסיים את סידרת הצגות הבכורה של סרטו אלדוראדו. השלושה יעבדו בפאריס את הפרטים האחרונים של סרטם הבא: סלאח שבאתי ● בידיעות שהגיעו מוושינגטון נמסר, כי שני ישראלים לפחות נימנו בין קהל ה־200 אלף שצעד במיצעד המחאה נגד האפליה הגזעית. השניים: **גילה אלמגור** ושחקן הקאמרי **עודד תאומי** ● הצייר **יגאל תומרקין** ו**שמואל קראוס**, שתקפו לפני שבועות מספר את מנהל חברת האוניות אופיר, **שלמה הדרי** במועדון עומאר כיאם ביפו והפשיטוהו בכוח לעיני הקהל, הביעו השבוע חרטה על המעשה. הם פירסמו בעתונות התנצלות על שגרמו לו עגמת־נפש, תרמו בהזדמנות זו 400 ל״י לאילנשי״ל־פוליו. ● בעקבות פרשת **ג׳ון פרופיומו** ו**כריסטין קילר**, חיבר **דן אלמגור** גירסה מודרנית של המחזמר גבירתי הנאוה הנקראת בשם שלושה במיטה אחת, ומוצגת בתכניתם של שני השינים, **שמעון ישראלי** ו**שייקה אופיר**. קטע אפייני מתוך האופרה: „טרללה — טרללה! / הנה כל הממשלה! / הנה שמה במרפסת / הנהג עם הדוכסת. / הנה שמה בארון / משרתת עם ברון. / תת־שר מעל השר / זוהי דרך כל בשר, / דרך גבר ג׳נטלמני, / איזה עסק הומו, הומו, / הומוגני. ● בינתיים עוברים שמעון ושייקה השתלמות הדדית איש אצל רעהו: שייקה מלמד את שמעון פנטומימה ושמעון את שייקה — זמרה. טוען שמעון: „אני לא מוכשר לפנטומימה, אבל אני מצליח בחיקויים. לכן אני פשוט מחקה את **מרסל מרסו**." אומר שייקה אופיר: „אני פשוט מחקה את שליאפין וככה אני משתווים."

★ ★ ★

פסוקי השבוע

● **הארכיאולוג פרופסור יגאל ידין**, על ארכיאולוגים האוספים מימצאים בדירותיהם: „אלה אינם ארכיאולוגים, אלא אספנים. היום הם אוספים עתיקות ומחר יעסקו באותה התלהבות באיסוף בולים."

● **שר החנוך והתרבות זלמן ארן** בתגובה על אותו עניין: „זה מפליא אותי. עד כמה שידוע לי, הרי „הצעירים" דווקא מתנגדים לעתיקות."

● **דובר ממשלת סין העממית**, בתשובה לאיגרת הסובייטית האחרונה, בפולמוס בין שתי המדינות על בעיית הניסויים הגרעיניים: „אם האימפריאליזם יחולל מלחמה גרעינית — תיהרג מחצית אוכלוסיית העולם. אבל גם אז אנו אופטימיים לגבי עתיד האנושות."

● **מנהיג מפ״ם, מאיר יערי**, בפולמוס עם יצחק טבנקין על ההוראה שניתנה בסוף מלחמת העצמאות לקציני אחדות־העבודה לעזוב את שורות הצבא: „הנני משוכנע שלפני תשע שנים הייתי בטוח באמיתות הדברים שבטאתי. אולם אם טבנקין מכחיש עתה את שייכותו האישית לעמדה הזאת, לא נותר לי אלא לרשום לפני את הכחשתו כעובדה שעלי להסתגל אליה."

בפגישה האחרונה א

המנצח

הוא האב התופס את בתו המתייפחת. היא נאבקה להשתחרר מאחיזתו ואיבדה אחד מסנדליה.

ה היה מחזה אכזרי. שני ילדים נידרסו על־ידי מכונת־החוק. בני האדם שהציפו את נמל־התעופה לוד הסבו ראשם הצידה. לא להביט בזוועה. הילדים פירפרו, קירטעו, ניסו להחלץ מידי הצבת של האב שהובילם לעבר המטוס.

„הצילו, הצילו, רוצים לקחת אותי לארץ זרה," זעק הילד בן השמונה לסובבים אותו. אף אחד לא בא להציל, מפני שזה היה נגד החוק. מפני שכך קבע בית־המשפט הגבוה לצדק. אבל הילד ידע ששוטרים עוזרים לילדים קטנים, והוא נאחז בשוטר שעמד בסמוך אליו. „תשמע, שוטר," ניסה לשכנע את שליח החוק. הוא לא צעק עוד. הוא רק בכה בשקט כשהתחנן והסביר הכל לשוטר — במתינות, בסבלנות, כמו איש גדול לילד קטן: „תשמע, שוטר, אמא אמרה לי שאם יכריחו אותי לנסוע, אז שאתגונן. אמא אמרה שהיא הפסידה במשפט, אבל לא הפסידה אותי. ואמא תרוויח במשפט הבא. תשמע, שוטר, אסור לי לעזוב את הארץ. אני מבקש שתעזור לי, טוב?"

השוטר לא היה יכול, כי הוא היה רק שוטר. אבל דיילת איר־פראנס פרצה בבכי. ועוד אשה אחת בקהל שהביטה. אחותו התאומה התייפחה חרישית. „אני רק רוצה לטלפן לאמא ולהגיד לה שלום," התחננה. אבל האב לא נתן. בכוח דחפם למטוס, שעמד להביאם לבלומפונטיין שבדרום־אפריקה. המטוס המריא. הם אפילו לא אמרו שלום לאמא.

בוזילה המפוארת בצד כביש ירושלים, ארזה האם חבילה. היא קיפלה לתוכה את בגדי החורף של ילדיה התאומים. מפני שבדרום־אפריקה החורף שולט עתה. בקיפולי הסוודר הניחה את קופיקו שלי, הספר האהוב עליהם. היא מיהרה לפגישת הפרידה שלהם בשרתון, בשעה חמש. היא לא ידעה שהאב הוליכה שולל. שעתיים קודם לכן כבר המריא המטוס.

האם חזרה עם בגדי־החורף לביתה המיו־